

Jeg vil blot sige, at det har ligget som et direktiv fra ministeriet, at man særlig skulle tage hensyn til de ældre medarbejdere, og det er præcis den proces, der er i gang. Må vi blive fri for at høre, at man fyrer de ældre medarbejdere før alle andre; det er direkte usandt.

Man forsøger at gøre det modsatte: at tage hensyn til, at det er sværere for ældre medarbejdere i givet fald at skulle genplaceres i et andet job. Det har man taget højde for i de omstillingspuljer, der er, det har man taget højde for i konsulentbistand, og det er direkte beskrevet til hvert eneste departement, at man meget nøje skal vurdere, hvem det er, der i givet fald bliver udsat for en varsling om mulig afsked.

Første næstformand (Svend Auken):

Det er ikke helt nemt nu. Det plejer at være sådan, at ministre venter med deres indlæg til efter ordførernes indlæg, og derefter er der bemærkninger til ministeren, men grundloven giver jo ministeren ret til altid at begære ordet under forhandlingerne, så derfor er finansministeren i sin gode grundlovsmæssige ret, men rent forretningsordensmæssigt skaber det kludder.

Derfor vil jeg nu tillade, at der bliver et antal korte bemærkninger til finansministeren og til hr. Ole Sohn under ét, og det vil sige, at vi må behandle hinanden med lidt godt humør.

Den første, der har bedt om ordet til finansministeren for en kort bemærkning, er hr. Ole Vagn Christensen.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er rigtigt, at det virker som en lidt forvirrende debat, og det er måske også det, der er meningen med det: at det skal skabe forvirring ude i befolkningen, så de ikke forstår, hvad det er, der foregår.

Jeg er nødt til at spørge finansministeren: Er det ikke rigtigt, at den ordning, man her er i gang med at afskaffe, er til gavn for dem, der er over 48 år, at det drejer sig om ordinære job, og at der i øjeblikket er 3.000 – måske flere, vi kender jo ikke det endelige resultat – som har gjort brug af den og dermed altså har fået en mulighed? Og er det ikke også rigtigt, at ledigheden i denne gruppe er højere end i nogen af de andre grupper?

Med hensyn til de nedskæringer, som der er lagt op til i staten, kan vi jo ikke se, hvad resultatet bliver, vil jeg gerne sige til finansministeren, før vi kender resultatet af det, der er foregået.

Jeg synes ikke, finansministeren kan stå her og vaske sine hænder og sige: Det har jeg lagt ud, det må de selv bestemme, for det er jo en kendsgerning, at de skal fyre nogle. Er det ikke rigtigt? Og så ser vi på, hvem det er, det kommer til at gå ud over.

Kl. 10.35

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg kan sådan set godt forstå, at finansministeren griber lejligheden her til at forsvare regeringens politik i fyringsrunden. Det er der også god grund til, for den er ikke pyntelig.

Det kan godt være, som finansministeren siger, at de begyndte at holde møder om den fyringspolitik i december måned, men de møder har ikke været virkningsfulde, når det fremgår af et § 20-svar her for nylig, at brevet til ministerierne og departementerne om, hvordan man burde forholde sig, og med henstillinger osv., først udgik den 7. marts.

Den ene ting er, at man ikke traf en principiel beslutning på et fornuftigt tidligt tidspunkt, inden man indledte fyringsrunden, men noget helt andet er, at med en regering, der snakker så meget om, at man skal bevare de ældres tilknytning til arbejdsmarkedet – der ligger et andet § 20-svar, der viser, at gennemsnitsalderen af de fyrede er ca. 48 år – burde det slet ikke være noget, der var nødvendigt at fortælle de enkelte ministerier og departementer. Det burde ligge i baghovedet, at vi tager hensyn til de ældre. Det har det ikke gjort. Jeg synes, det er dobbeltmoralisk.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det gode humør kan regeringen trods alt ikke tage fra os, så det skal vi forsøge at bevare.

Er det ikke rigtigt, vil jeg gerne spørge finansministeren om, at man kan se af de svar, der er afgivet også fra Beskæftigelsesministeriet, at hovedparten af de medarbejdere, der nu bliver fyret under denne her 10.000 mand store fyring, er medarbejdere over 50 år? Sådan husker jeg i hvert fald svaret. Eller er det det svar, der er givet, finansministeren tager afstand fra?

Alle de fine tiltag, vi nu hører, finansministeren har gjort, virker åbenbart ikke, må man konstatere. Det er jo i hvert fald det, som fremgår af det svar, vi har fået. Og er det ikke rigtigt, at det først var i går eller i forgårs, man skrev ud, at nu skulle der tages seniorpolitiske hensyn?